

handlinger om Landbrugslotteriets Overskud, der, efter at visse Udgifter er trukne fra, deles ud til det mindre Landbrug. Man har fundet, at det mindre Landbrug havde en lille Rest til gode; man har spurgt om Sammenhængen dermed, og der er vekslet nogle Skrivelser i den Anledning. Resultatet er blevet, at Statsrevisionen har ment, at der er for mange Omsvøb ved Behandlingen af disse Lotteripenge, og at det kunde gaa lettere, naar Landbrugsministeriet fordelte Pengene til det mindre Landbrug og anviste dem i Stedet for, at de sendes frem og tilbage imellem Ministeriet og Lotteriet. Jeg vil antage, at det kan ordnes tilfredsstillende.

Fremdeles er der en lille Post vedrørende Vedligeholdelse af Udenrigsministeriets Lejlighed. Dertil var bevilget 2,000 Kr., men da Finansaaret var til Ende, var der 1,383 Kr. 48 Øre, som ikke var brugte, fordi man ikke havde kunnet blive færdig med Arbejdet. Saa har man fulgt samme Fremgangsmaade, som Administrationen ved tidligere Lejligheder har været tilbøjelig til at følge: man har opført det bevilgede Beløb som Udgift, uanset at det ikke var gaaet ud, men under Forudsætning af, at det vilde blive brugt senere, og sat Pengene ind paa en Sparekassebog for at bruge dem senere. Mod dette har Statsrevisionen gentagne Gange gjort Indsigelse; paa Statsregnskabet bør kun optages, hvad der er gaaet ud i Finansaaret, det andet maa behandles paa anden Maade.

Endvidere er der klaget over, at der ikke gives noget specificeret Regnskab over Anvendelsen af Bevillingen til Landbohøjskolen, hvilken Bevilling er specificeret paa fire Underkonti til Samlinger og Laboratorier. Statsrevisionen har ment, at naar Bevillingen er specificeret paa fire Underkonti, kan der ogsaa aflægges Regnskab for hver af de fire Underkontis Vedkommende. Forklaringen til, at det ikke er sket, er, at Beløbet deles imellem 23 Samlinger og Laboratorier, der altsaa hver faar sin Part at raade over paa eget Ansvar, og saa faar man senere en Opførelse over det samlede Beløb. Jeg maa holde med Statsrevisionen i, at naar Bevillingen kan specificeres paa fire Konti til Fordeling, maa Regnskabet ogsaa kunne specificeres paa de samme Konti.

Saa er der en Bemærkning, som gaar ud paa, at Bygningstilsynet har været noget flot med sine Befordringsudgifter, idet der er nogle Overskridelser. Statsrevisionen mener, at det maaske kan hidrøre fra, at

man har tilladt sig at køre i Automobil i Stedet for med Jernbane, og det er vist ikke usandsynligt, at det hænger saaledes sammen. Det er vist ogsaa rigtigt, at der gøres opmærksom paa, at der ikke i disse Forhold bør tillades alt for stor Flothed. Der er tidt gaaet sære Sagn om, hvad der kan faas ud af Befordringsudgifter, naar man er ude paa offentlig Regning; det er vist rigtigt, at der gøres opmærksom paa, at der ikke maa bruges mere, end hvad der med Rimelighed kan gaa med.

Saa har vi en gammel Sag. Allerede i 1912 udbad Statsrevisionen sig af Ministeriet en Fortegnelse over, hvilke Garantiforpligtelser Staten har paataget sig, og Oplysning om, hvormeget den har tabt eller har Udsigt til at tabe derpaa. Det vilde jo være ganske rimeligt, at Staten ligesom enhver anden Kautionist vidste Besked med, hvad den har sat sig for. Paa den første Henvendelse modtog Statsrevisorerne intet Svar. Der blev saa fra Folketingets Udvalgs Side spurgt, hvad Grunden var, og af den daværende Finansminister blev dertil svaret, at man havde sat Ministerierne i Bevægelse med at fremskaffe disse Oplysninger, og man havde ogsaa faaet nogle, men de, man havde faaet, var ikke fyldestgørende, der skulde nærmere Undersøgelse til. Man haabede imidlertid, saa vidt jeg husker, i Løbet af et Aarstid at kunne skaffe disse Oplysninger. Senere er der gentagne Gange fra Statsrevisionens Side lyst efter Oplysningerne, men endnu er de ikke kommet. Det maa vel til Undskyldning siges, at Ministerierne for Tiden har meget andet at varetage, i hvert Fald har nogle af dem meget travlt. Dette kan maaske noget være Undskyldning for, at vi ikke har kunnet faa disse Spørgsmaal besvaret, ellers vilde jeg nok finde, at Ministerierne har været noget længe om at foretage denne Opgørelse.

Dernæst er der gjort opmærksom paa, at Laanet til Zoologisk Have paa 80,000 Kr. burde have været genbevilget paa Til lægsbevillingsloven for 1914--15.

Statsrevisorernes Indstilling gaar ud paa, at Statsregnskabet for 1914--15 godkendes. Intet af de Spørgsmaal, der har været Genstand for Paatale, er af den Natur, at man skulde kunne nægte Godkendelsen. Hertil slutter Udvalget sig.

Jeg skal kun tilføje, at som sædvanlig har Revisorerne ogsaa revideret Aandsvageanstaltens og Himmelbjerggaardens Regnskaber, og at der ikke er fundet noget at bemærke.